

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 24. november 2005

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

MLA/ J.nr. 30-688

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. november 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 1 til L 37.

Spørgsmål nr. 1 til L 37:

”Ministeren bedes sende udvalget en dækkende beskrivelse af de fremtidige forhold vedr. visitationsretten herunder en afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt det vil være den kommune, der tager initiativet, der har visitationsretten til et givent tilbud og så primærkommunen, der bare betaler for noget en anden kommune har bestemt, eller om det er primærkommunen, der har visitationsretten, mens det er opholdskommunen, der skal tage initiativet.”

Svar:

Forslaget til § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område medfører, at der i tilfælde af tvivl om handleforpligtelsen, kan udpeges en kommune som fungerer som handlekommune, indtil kommunerne er blevet enige om, hvem der har handleforpligtelsen, jf. § 9, stk. 1.

Det altovervejende udgangspunkt for handle- og betalingsforpligtelsen i den sociale lovgivning er, at det er én og samme kommune, nemlig opholdskommunen, som træffer beslutningerne og betaler for foranstaltningerne.

Undtagelserne findes i § 9 c i lov om retssikkerhed og administration. De tilfælde hvor handle- og betalingsforpligtelsen er delt mellem flere kommuner kan samlet set beskrives som tilfælde, hvor en borger fra én kommune flytter til en anden kommune på grund af en foranstaltnings placering i denne anden kommune. I disse tilfælde skifter personen opholdskommune og får ny handlekommune i den nye kommune, mens den

gamle kommune, betalingskommunen, skal afholde opholdskommunens udgifter. I disse situationer, vil handlekommunen træffe alle afgørelserne vedrørende borgeren, mens betalingskommunen vil afholde alle handlekommunens udgifter.

Handlekommunen tager selv initiativet, træffer alle afgørelser og foretager alle visitationer vedrørende personen, mens betalingskommunen afholder alle de udgifter som handlekommunen har vedrørende personen, når udgifterne har hjemmel i de sociale og beskæftigelsesmæssige love, som er nævnt i § 9 c, stk. 1.

Forslaget til § 9, stk. 7, hvor der indføres en fungerende handlekommune udgør for så vidt også en undtagelse til princippet om, at den kommune som handler, også er den kommune som betaler.

Den fungerende handlekommune vil skulle træffe afgørelser uden at vide, om kommunen selv eller en anden kommune kommer til at afholde udgifterne i sidste ende.

En fungerende handlekommune ventes at få betydning i de trods alt få sager, hvor kommunerne er usikre på lovgivningen vedrørende handleforpligtelsen.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer